

[Wilhelm.]

te for på det store møde ude i Folkets Hus – til hr. Niels Helveg Petersens orientering – og det var præcis det forslag, som den socialdemokratiske kandidat derude i vestre storkreds, hr. Camre, stemte for på mødet i Folkets Hus aftenen før valget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kaj Hansen) (DKP):

Af logiske og praktiske grunde skal jeg tage forslaget om stop for huslejestigninger først. Der har været spurgt, om dette forslag ikke skulle stride mod forslaget om en ændret renteafttrapningsordning. Nej, der er ikke noget modsætningsforhold i de forslag. I bemærkningerne til forslaget om stop for huslejestigninger står udtrykkeligt:

»Hensigten med lovforslaget er at fortsætte huslejestoppet, indtil boliglovgivningen ændres, således at de store huslejeforhøjelser som følge af renteafttrapning og driftsstøtteafttrapning kan undgås og lejerne i private udlejningsejendomme sikres mod spekulations- og moderniseringsforhøjelser.«

Det er altså ganske klart, hvad hensigten var: den var, at man, i den tid et huslejestop løb, skulle bruge tiden til at tage boligforslagene op til en fornyet vurdering. Jeg kan jo næsten sige med ord fra boligministeren, at nu skal man begynde at kigge på, hvordan de love skal revideres, og man skal give sig god tid til det, således at man ikke skal lave et råddent forlig, den sidste time før lovforslagene skal forelægges i folketinget. Den tid kan man få ved at gennemføre et sådant huslejestop i en periode.

Boligministeren siger, at der er gennemført forskellige ting, og boligministeren anfører også, at nu har ejerboligerne fået ordnet deres forhold. Ja men dér ser vi jo den ulighed, der er gennemført. Ejerboligerne får huslejeforhøjelser på 1 til 2 kr. pr. m², men man maksimerer til 7 kr. pr. m² i det almennyttige boligbyggeri, og det er kun for den del af huslejeforhøjelserne, som skyldes afttrapning af rentesikringen; hertil kommer andre ting såsom driftsomkostninger og måske endda også afttrapning af den midlertidige støtte.

Med hensyn til forslaget i øvrigt må jeg sige, at man behøver ikke at være så bekymret for ejendomsbesidderne. Jeg har her en statistik

over ejendomssalget for andet halvår af 1976 udarbejdet af statsskattedirektoratet. Den viser, at siden den omkostningsbestemte leje blev indført, er lejen i beboelseejendomme med 4 lejligheder og derover steget med 32 pct. på 1½ år. Hvad tyder det på? Skulle det tyde på, at det var en dårlig forretning at sikre sig en udlejningsejendom, efter at der er kommet omkostningsbestemt leje? Nej, en forhøjelse på 32 pct. i den tid, vi har haft den omkostningsbestemte leje, dokumenterer vel nok, at det er en lukrativ forretning, så man behøver ikke at være så bekymret for ejendomsbesidderne, fordi man i en periode gennemfører et huslejestop.

Den nylig vedtagne lovændring med hensyn til afttrapning af rentesikring går jo kun ud på, at man i to år maksimerer til 7 kr. pr. m², men alle må da erkende, at man overhovedet ikke har løst problemerne på længere sigt for det almennyttige boligbyggeri. For det første vil der alligevel blive tale om en betydelig huslejeforhøjelse; 7 kr. pr. m² plus stigende driftsomkostninger bliver det antagelig. Men så er det jo, katastrofen lurer lige om hjørnet, når disse byggerier skal overtage den fulde rentebyrde, også den del, de skulle have betalt i disse 2 år, pr. 1. april 1979. Så kan hr. Johan Philipsen og mange andre, der har lavet de forskellige boligforlig, godt komme herop og sige: ja men det forslag, kommunisterne her har fremsat, er det vanskeligt at overse økonomisk og på anden måde. Men er der nogen andre, der har stillet forslag til en varig løsning af disse problemer? Nej. Så kan man godt spille klog og sige, at det ikke er så god en ordning, vi har foreslået, men hidtil er der ikke kommet andre forslag, der peger på en varig løsning.

Jeg kan give hr. Wilhelm ret i, at tingene kan løses på en anden måde, og vi vil meget gerne se på andre løsninger. Det kan f. eks. være en omprioritering af disse højrentebyggerier, sådan at staten indfrier de lån, der er, og så selv direkte finansierer en del af de tidligere lån. En sådan ordning vil vi da gerne kigge på, men foreløbig har der ikke været nogen langsigtede løsninger fremme på dette område, og det er også en af årsagerne til, at vi har fremsat vort lovforslag.

Det er også sådan, at de 9 pct. ikke er tilfældigt valgt. Renten var godt 9 pct., da ordningen blev gennemført i 1966, og hvis vi ser, hvad der er sket fra 1966 til 1972, så er renten